

УКРАЇНА
Апеляційний суд Житомирської області

Справа №1/0690/1/2012

Категорія ст.ст. 263 ч.1,383 ч.2 КК України

В И Р О К
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

28 серпня 2013 року апеляційний суд Житомирської області
у складі :

головуючого – судді

Слісарчука Я.А.

секретарів судових
засідань

Велидчук І.М., Кашенко Л.М.
Панасюк Ю.А.,

за участю: прокурорів

Стемковського Д.Б., Сидоренка О.П.,
Сагадіна В.В.,

захисника

Люлька О.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Житомирі
кримінальну справу про обвинувачення

Люлька Володимира Володимировича,
1975 року народження

обіймає
посаду судді Тульчинського районного суду
Вінницької області,

за ст. ст. 383 ч. 2, 263 ч. 1 КК України,

В С Т А Н О В И В:

Підсудний Люлька В.В., обіймаючи посаду голови Тульчинського районного суду, будучи попередньо попередженим про кримінальну відповідальність за ст.383 КК України, 17 жовтня 2008 року звернувся до виконувача обов'язки прокурора Тульчинського району Трачука О.В. з завідомо неправдивим

*690*1880063*1*1*

повідомленням про вчинення щодо нього злочину. Перед зверненням з відповідною заявою з метою надання їй вигляду достовірності, Люлько В.В. штучно створив докази обвинувачення про збройний напад на нього невідомими особами за наступних обставин.

Так, 16 жовтня 2008 року Люлько В.В. з метою уникнення можливої підозри про здійснення ним підпалу приміщення Тульчинського районного суду Вінницької області, розташованого в м. Тульчин по вул. Перемоги, 16, цього ж дня, в вечірній час після 20 год. від'їхав автомобілем "Опель Омега" реєстраційний номерний знак 562-41 ВІ, власником якого є Ярошук А.О. та яким він керував за дорученням, на автошлях сполученням м. Тульчин - м. Немирів, де зупинив вказаний автомобіль неподалік повороту на с. Крищенці Тульчинського району та інсценував напад на себе з метою створення штучних доказів обвинувачення у здійсненні невідомими особами замаху на його життя, маючи намір в подальшому здійснити завідомо неправдиве повідомлення про вчинення щодо нього злочину, видавши вказаний факт як дійсний.

При цьому Люлько В.В. з метою створення штучних доказів обвинувачення та надання достовірності неправдивому повідомленню про вчинення щодо нього злочину, який він мав намір здійснити в подальшому, одягнувши трикотажні рукавиці з вкрапленими ВПХ крапками, щоб не залишити відбитків слідів пальців рук, вистрілив один раз з придбаного задалегідь пістолету конструкції Токарева (ТТ) калібру 7,62 мм з відстані біля 2 м в ліві передні двері вказаного автомобіля "Опель Омега" в напрямку зверху-вниз (кут 22°) частково ззаду на перед та справа наліво (кут 98 °) по ходу руху автомобіля.

Після цього, Люлько В.В. з вказаною метою розташував автомобіль "Опель Омега" на схилі правого узбіччя та здійснив другий постріл з пістолета конструкції Токарева (ТТ) калібру 7,62 мм з відстані біля 2 м в бік правої задньої частини крила транспортного засобу в напрямку зверху-вниз (кут 17°) ззаду наперед та зліва направо (кут 119°) по ходу руху автомобіля.

З метою створення штучних доказів обвинувачення у вчиненні збройного нападу на себе невідомими особами та надання достовірності неправдивому повідомленню про вчинення щодо нього злочину Люлько В.В., зняв з себе сорочку, поклав її на землю та з відстані біля 2 м під зустрічним кутом в діапазоні від 20° до 50° в напрямку знизу вверх спереду назад вчинив третій постріл з пістолета конструкції Токарева (ТТ) калібру 7,62-мм в область лівої нагрудної кишені сорочки, імітуючи таким чином замах на своє життя.

В подальшому Люлько В.В. з метою укриття слідів злочину приховав вказаний пістолет конструкції Токарева (ТТ) калібру 7,62-мм серед листя в пісосмузі, неподалік місця пригоди, де він був виявлений в ході огляду місця події працівниками правоохоронних органів.

Після виконання вказаних дій для надання достовірності неправдивому повідомленню про збройний замах на його життя Люлько В.В., будучи юридично обізнаним про наслідки завідомо неправдивого повідомлення до правоохоронних органів про вчинення злочину з метою відвернення можливої підозри про причетність до підпалу приміщення Тульчинського районного суду, приблизно о 02 год 17 жовтня 2008 року в приміщенні прокуратури Немирівського району звернувся до виконувача обов'язки прокурора

Тульчинського району Трачука О.В. з письмовою заявою про вчинений щодо нього злочин.

Люлько В.В., будучи попередженим при цьому про кримінальну відповідальність за ст. 383 КК України, надав у вказаній заяві завідомо неправдиве повідомлення про те, що 16 жовтня 2008 року біля 21 год. на автошляху Тульчин-Немирів. біля повороту в с. Крищенці Тульчинського району, невідома йому особа із автомобіля ВАЗ-2101 вчинила від трьох до п'яти пострілів з невідомої зброї по керованому ним автомобілю "Опель-Омега", що не відповідало дійсності та про що останньому було достеменно відомо.

В подальшому вказана заява Люлька В.В., яка містила неправдиве повідомлення останнього про збройний захват на його життя, була зареєстрована в прокуратурі Тульчинського району за вх. № 191 КП1-08 від 17 жовтня 2008 року та цього ж числа старшим слідчим СУ УМВС України у Вінницькій області Козачко О.П. в порядку ст. 97 КПК України, порушено кримінальну справу по факту хуліганських дій, вчинених відносно Люлька В.В. за ознаками складу злочину, передбаченого ч.4 ст. 296 КК України та у справі розпочато досудове слідство.

Крім того, Люлько В.В. у вересні 2008 року без передбаченого законом дозволу придбав в м. Одесі у невстановлених слідством осіб вогнепальну зброю - пістолет конструкції Токарева (ТТ) калібру 7,62 мм та магазин з бойовими припасами до нього в кількості трьох патронів калібру 7,62 мм, які в подальшому незаконно зберігав у невстановленому слідством місці. 16 жовтня 2008 року без передбаченого законом дозволу Люлько В.В. транспортував їх при собі, рухаючись на автомобілі "Опель Омега" реєстраційний номерний знак 562-41 ВІ з м. Тульчин до повороту на с. Крищенці Тульчинського району по автодорозі Тульчин-Немирів.

16 жовтня 2008 року після 20 год. Люлько В.В. використав придбану без передбаченого законом дозволу вогнепальну зброю - пістолет конструкції Токарева (ТТ) та бойові припаси до нього - патрони калібру 7,62 мм здійснивши з метою надання достовірності подальшому завідомо неправдивому повідомленню про збройний напад на його життя 2 постріли по вказаному автомобілю та 1 постріл в свою сорочку. Після цього вказану вогнепальну зброю Люлько В.В. приховав в лісосмузі на автошляху Тульчин-Немирів. поблизу повороту на с. Крищенці Тульчинського району.

В судовому засіданні підсудний Люлько В.В. себе винним не визнав у вчиненні вищезазначених злочинів і дав показання про те, що ввечері 16 жовтня 2008 року після закінчення робочого дня він вийшовши з приміщення районного суду поїхав до свого знайомого Марценюка В.В. Поспілкувавшись з ним на автомобілі їхав додому в м. Немирів, дорога додому проходила повз районний суд. Він заїхав у двір, оскільки не був впевнений, що виключив в канцелярії світло, підійшов до дверей, взявся за ручку і потягнув її на себе, двері відкрилися, пролунав вибух. Він зрозумів, що спрацював зарядний пристрій, злякався сів у машину і на великій швидкості почав тікати. Рухаючись автомобілем почав шукати мобільний телефон, щоб зателефонувати своїй дружині та в міліцію, однак не зміг його знайти. Він зменшив швидкість руху автомобіля та у дзеркалі заднього вигляду побачив, що за ним їде якийсь автомобіль. Протягом всього часу, що був у дорозі він

бачив в бокові дзеркала автомобіля, що за ним постійно, на відстані до 200-300 метрів рухається якийсь легковий автомобіль. Це він визначив по світлу фар цього автомобіля. Не доїжджаючи до повороту на с. Крищенці, він рухаючись по своїй смузі зі швидкістю біля 90 км/год побачив через бокове ліве вікно автомобіля, що його почав обганяти легковий автомобіль, як йому здавалося марки ВАЗ 2101, кольору автомобіля не запам'ятає. Коли цей автомобіль порівнявся з передньою дверкою його автомобіля, він через скло вікна побачив, як з цього автомобіля, з вікна від пасажирської дверки висунулась рука. Він відразу подумав про те, що це працівники міліції і просять його зупинитись, він почав знижувати швидкість і почув хлопок, який нагадував постріл, а потім за ним з невеликим інтервалом послідував ще один постріл після якого посипалось скло в обох передніх дверках його автомобіля. Він зрозумів, що це по ньому стріляють почав відхилитися і прижиматися до сидіння. В цей же час він побачив в салоні автомобіля вогняний спалах, почав відразу гальмувати і прийняв трохи правіше до обочини. В цей час він почув ще два постріли, різкий удар і поштовх з лівого боку нижче серця, відчув біль, який був сильний, але терпимий. Куля попала в медальйон, який знаходився в нагрудній кишені сорочки. Автомобіль з якого робили постріли проїхав вперед його автомобіля і зупинився на його смузі руху в метрах 60-80 від його автомобіля. З цього автомобіля ніхто не виходив. Він в цей час, будучи переляканим і думаючи про те, що ті хто в нього стріляли можуть повернутись, спробував розвернути свій автомобіль в напрямку м. Тульчин, але під час розвороту автомобіль з'їхав в кювет і ліг на бік. Розуміючи про те, що не зможе їхати, він виповз з автомобіля і ховаючись побіг в лісосмугу, що біля старої дороги. Коли біг то почув з-заду себе вибухи як постріли і зрозумів, що це стріляють по ньому. Пробіг біля 100-200 метрів від свого автомобіля впав на землю, накрився руками і боявся поворухнутися. Так пролежав 30-40 хвилин, йому боліло у грудній клітці. Чув, що по дорозі їдуть автомобілі. Через лісопосадку пробрався ближче до свого автомобіля. Перебуваючи в лісосмузі побачив, як з боку м. Тульчин біля його автомобіля проїхав інший автомобіль, який розвернувся і зупинився біля його транспортного засобу. Він побачив, що з цього автомобіля вийшло двоє чоловіків і запитали чи не потрібна допомога. Почувши це він вийшов з лісосмуги, підійшов до автомобіля, і побачив двох молодих хлопців. Вказаним хлопцям він розповів, що по ньому стріляли. Ці хлопці зателефонували в міліцію і перебували з ним до її приїзду. Працівники Тульчинського РВ УМВС, які прибули доставили його в лікарню, де йому було надано медичну допомогу. В лікарню приїхав його знайомий Михайленко С.М., який забрав його і повіз на ставок в с. Брацлав, куди приїхав головний лікар Немирівської ЦРЛ і оглянув його, дав ліки і порадив звернутися в лікарню. На станції Брацлав він поспілкувався з працівниками міліції і поїхав з ними до райвідділу давати свідчення. В райвідділі міліції він давав пояснення, затим давав пояснення в прокуратурі району. Там він написав заяву про те, що стався на нього збройний напад. Після цього він поїхав в районну лікарню, де проходив обстеження і лікування. На наступний день до нього в палату прийшов начальник УБОЗУ Соляр В.І. зі своїм заступником і експертом. Соляр В.І. в нав'язливій формі запропонував йому написати явку з повинною. Боячись за своє життя він її написав. В цей же день написав листи прокурору області і

голови апеляційного суду про те, що його примусили написати явку з повинною.

Будучи допитаним в якості свідка 17 жовтня 2008 року Люлько В.В. дав показання про те, що 16 жовтня 2008 року зранку по встановленому розпорядку, він біля 09 год. приїхав на автомобілі марки "Опель-Омега" на роботу. Протягом робочого дня з 09 год. до 12 год. слухав в приміщенні суду 2 цивільні справи. З 12 год. до 13 год. готував в нарадчій кімнаті рішення, а потім до 14 год. зробив обідню перерву, під час якої пройшовся по вулицях м. Тульчина. Після обіду, з 14 год. до 17 год. у себе в службовому кабінеті вивчав кримінальні справи. Після 17 год. до 17 год. 30 хв. знайомився з контрольним завданням голови апеляційного суду, а потім відлучався по особистих справах в місто і був там до 18 год. 30 хв. Повернувся до себе на роботу і перебував в приміщенні суду, в своєму службовому кабінеті приблизно до 19 год. 40 хв. В цей час в приміщенні суду крім нього нікого не було. Зачинивши приміщення суду, він автомобілем виїхав з подвір'я, зачинив металеву браму на засов, сів в автомобіль і поїхав спочатку до свого знайомого Мазура Валентина, де пробув у нього до 20 год. 45 хв., а затим по об'їзній дорозі, що веде в напрямку м. Немирів, поїхав додому. Протягом всього часу, що він був у дорозі, він бачив в бокові дзеркала автомобіля, що за ним постійно, на відстані до 200-300 метрів рухається якийсь легковий автомобіль. Це він визначив по світлу фар цього автомобіля. Не доїжджаючи до повороту в с. Крищенці, він рухаючись по своїй смузі зі швидкістю біля 90 км/год., побачив через бокове ліве вікно автомобіля, що його почав обганяти легковий автомобіль, як йому здається марки ВАЗ-2101, кольору автомобіля не залам'ятав. Коли цей автомобіль порівнявся з передньою дверкою його автомобіля, він через скло вікна побачив, як з цього транспортного засобу з вікна від пасажирської дверки висунулась рука. Він відразу подумав про те, що його просять зупинитись і почав знижувати швидкість, при цьому почув хлопок, який нагадував постріл, а потім за ним з невеликим інтервалом прослідував ще один постріл після якого посипалось скло в обох передніх дверках його автомобіля. В цей же час побачив в салоні автомобіля вогняний спалах. Він одразу став гальмувати і прийняв трохи правіше до обочини. В цей час він почув ще два постріли, відчув різкий удар і поштовх з лівого боку нижче серця. Від удару він відчув біль, який був сильний, але терпимий. Автомобіль, з якого зробили постріли, проїхав вперед його автомобіля і зупинився на його смузі руху в метрах 100 від його автомобіля. З цього автомобіля ніхто не виходив. Він, будучи переляканим і думаючи про те, що ті хто в нього стріляв можуть повернутись, спробував розвернути свій автомобіль в напрямку м. Тульчина, але під час розвороту автомобіль з'їхав в кювет і ліг на бік. Розуміючи про те, що не зможе їхати, він вискочив з автомобіля і ховаючись побіг в лісосмугу приблизно метрів за 40 від свого автомобіля. Присівши за деревами, він став спостерігати за дорогою і побачив, як з боку м. Немирів по дорозі проїхало декілька автомобілів. З лісосмуги він не став виходити бо думав, що серед цих автомобілів може бути і той автомобіль, з якого в нього стріляли. Приблизно хвилин через 7 після того, як в нього стріляли він, перебуваючи в лісосмузі побачив, як з боку м. Тульчина біля його автомобіля проїхав автомобіль марки ВАЗ-2110, який розвернувся і під'їхав до його автомобіля. Він побачив, як з

цього автомобіля відкрилась дверка з боку водія і він почув запитання чи не потрібна допомога. Почувши це, він вийшов з лісосмуги підійшов до цього автомобіля і двом молодим хлопцям, що були в автомобілі розповів про те, що в нього стріляли. Ці хлопці зателефонували в міліцію і перебували з ним до її приїзду. Працівники Тульчинського РВ УМВС, які прибули на місце події доставили його в лікарню, де йому було надано медичну допомогу. По дорозі в лікарню йому працівники міліції повідомили про те, що в приміщенні суду виникла пожежа, яку до цього часу не загасили. Коли йому надавали допомогу, то до лікарні приїхав його знайомий Михайленко Сергій, який забрав його до себе додому в селище Брацлав, де він і перебував до того часу поки його не викликали по телефону в Немирівський РВ УМВС.

(а.с. 54-56 т.1)

Будучи, допитаний як свідок 31 жовтня 2008 року, Люлько В.В. попередні показання, дані в якості свідка дещо змінив і пояснив, що 16 жовтня 2008 року він поїхав на роботу в Тульчинський районний суд. Цілий день слухав справи, їздив по місту, дивлячись чи ніхто за ним не слідкує. Протягом дня він неодноразово телефонував до дружини та сина, так як за них сильно переживав. Протягом дня йому ніхто не погрожував та на телефон будь-які СМС-повідомлення з погрозами не надходили. На роботі був до 17 год. 20 хв. Затим їздив по м. Тульчин та шукав земельні ділянку під забудову. В цей час ні з ким не спілкувався. Біля 18.20-18.30 год. під'їхав до роботи, ключами відкрив вхідні двері та зайшов в приміщення суду, щоб залишити в канцелярії цивільні справи, які знаходились в нього на робочому столі, та які він мав перенести в канцелярію щоб зранку наступного дня їх направити до апеляційного суду Вінницької області. Він зайшов в кабінет, переглянув всі цивільні справи, які знаходились в його кабінеті на робочому столі. Впевнившись, що всі справи є в наявності, які витребує апеляційний суд, він виніс їх з кабінету судді в канцелярію та залишив на столі. Свої двері в кабінет зачинив на ключ, також закрив на ключ двері в канцелярію та приймальню. Виходячи через центральний вхід здав під охорону приміщення суду і через центральний вхід вийшов, зачинивши двері на ключ, закривши хвіртку. Біля 19 год. 05 хв., виїхав від приміщення суду і біля 19 год. 08 хв. заїхав до свого знайомого Мазура Валентина, який вийшов з будинку. Він виключив два мобільні телефони, так як не хотів, щоб його хтось слухав, і в посліуючому забув їх включити. Під час розмови з Мазуром вони домовились наступного дня сходити в спортзал, при цьому він запитав у Мазура, що йому робити з СМС-повідомленнями з погрозами. На що Мазур йому порадив не спішити, так як можливо це телефонували якісь дівчата та жартували. Після цього він вирішив ще повернутись на роботу так як захотів зайти в туалет та йому здалося, що він забув вимкнути світло в канцелярії. Біля 19.20-19.30 год. він під'їхав до приміщення суду та побачив, що на другому поверсі суду горіло світло, його це здивувало, так як коли він виходив, то світла на другому поверсі не було. Побачивши світло, він підійшов до дверей, та взявши ключ, автоматично по інерції шарпнув за вхідні двері. Двері відчинились і йому обпало обличчя гарячим повітрям. Він зрозумів, що то було полум'я і відразу подумав, що хтось

кинув зрив пакет. Він закрився рукою та почав тікати. Нікого підозрілого не бачив. Сівши в автомобіль поїхав додому в сторону м. Немирів до сім'ї, так як переживав за їх здоров'я. Проїхавши біля 30 км, почав шукати телефони, щоб передзвонити додому та в міліцію, але їх не знаходив. В цей час побачив, що за ним хтось їде. Коли автомобіль, наскільки він зрозумів, ВАЗ 2101 або ВАЗ 2101, якого кольору та які державні номерні знаки були на автомобілі не пам'ятає порівнявся з ним, з правої дверки пасажира витягнулась рука і йому здалося, що то був міліцейський жезл. Він подумав, що його зупиняють працівники міліції, то почав тормозити, рухаючись зі швидкістю біля 10 км/год. В цей час, він почув постріл та відразу зупинив автомобіль. Потім почув ще два чи три постріли, при цьому на передніх лівих та правих дверях автомобіля посипалось скло і він відчув поштовх в грудну клітину. По стопах він визначив, що автомобіль з якого по ньому стріляли проїхав вперед ще 60-70 м. Він взявся за грудну клітину та почув, що його пекло, намагався включити задню передачу та втікати, але його знесло в кювет. При цьому автомобіль ВАЗ так і продовжував стояти на відстані біля 60 м. Він відкрив передню праву пасажирську дверку та побіг вниз до посадки. Коли пробіг біля 100-200 м знову почув ще кілька пострілів, після цього впав на землю та накрив голову руками. В лежачому положенні він знаходився біля 40 хв, в цей час до нього ніхто не підходив. З грудної клітки кров не йшла, але сильно в грудях пекло. Наскільки він зрозумів, то при попаданні кулі йому в грудну клітку, вона відрекошетила, так як в кишені сорочки був медальйон "80 років міністерству юстиції". Коли він втікав від автомобіля, то обпик руки об медальйон, так як він був гарячий, та порізав об нього руки, так як медальйон був деформований. Даний медальйон був в діаметрі біля 5 см, товщиною до 3 мм, виготовлений з срібла чи бронзи. Даний медальйон йому подарували друзі. Коли він біг, то скоріш за все медальйон випав з кишені, адже коли лежав на землі та плакав від болі та хвилювання, то медальйона вже не було. Через тривалий час почувши, що ніхто за ним не біжить та не стріляє, підійшов до дороги. Там побачив, що біля його автомобіля зупинився ВАЗ-21012 та хтось запитав, кому потрібна допомога. Він вийшов з посадки та сказав, що йому, та пояснив, що він є голова Тульчинського районного суду та попросив, щоб викликали міліцію. Він знайшов телефон біля автомобіля, хоча він мав бути в транспортному засобі та відразу включивши його зателефонував своєму знайомому та сусідові Матієнко Василю та повідомив, щоб він йшов до його будинку та нікого з його рідних з будинку не випускав, так як в нього стріляли і він переживає за своїх близьких. В грудях сильно боліло та пекло, тоді він підняв сорочку і майку та ліг на холодну траву, щоб полегшити біль і так лежав до приїзду працівників міліції, які йому повідомили, що горів Тульчинський районний суд. Затим його було доставлено в лікарню. Коли він, підійшов до свого автомобіля, то його багажник був відкритий. Чому його матерчаті рукавички знаходились біля автомобіля він не знає, хоча вони мали знаходитись в багажнику. Чому був відкритий бак автомобіля, який відкривається на ключ, він також не знає, хоча ключі, які він залишив в замку запалювання також знаходились на землі. Хто дані речі витягнув сказати не може. Зброю він не бачив та її руками не чіпав. В той день вдягав рукавички, які були біля автомобіля, коли його запроваляв. Запальничкою він не користувався, так як не палить. Чому отвори від

автомобіля були зачинені. На узбіччі дороги неподалік вказаного автомобіля, було видно куски битого скла та сліди шин. Зі сторони лісопосадки до них підійшов раніше незнайомий чоловік, який був одягнений у світлу сорочку та представився головою Тульчинського районного суду Люльком В.В. Він розповів, що по його автомобілю, на якому він рухався зі сторони м. Тульчина, стріляти невідомі з автомобіля ВАЗ 2101 жовтого кольору. Люлько В.В. показав їм розірвану сорочку та сказав, що його спас медальйон, який від рикошетив стріляну по ньому кулю. Він шукав медальйона, при цьому тримався рукою за серце та постійно повторював, що болить серце. Люлько В.В. їх попросив викликати по мобільному телефону міліцію. Дудник С.Л. по своєму мобільному телефону зателефонував в міліцію і повідомив про напад на суддю Люлька В.В. В цей час Люлько В.В. відійшов в сторону, та зі свого телефону до когось зателефонував та сказав "Під'їжджай, в мене стріляли, я біля села Крищенці", після чого відразу вимкнув телефон. Затим Люлько В.В. сказав їм, що в дверях водія ще є отвір від кулі. Підійшовши до передніх дверей водія, вони у світлі свого ліхтарика побачили отвір. Потім приїхали працівники міліції з якими Люлько В.В. поїхав у лікарню, а ті працівники міліції, які залишилися оглядали територію місця пригоди відібрали у них пояснення.

(а. с. 44, 45-46 т. 1; 243-246, 280-282 т. 6; 107-144 т. 9).

З оголошених в судовому засіданні показань свідка Михайленка С.М., видно що, ввечері 16 жовтня 2008 року коли він та дружина Люлька В.В.- Ліана зайшли в палату де знаходився Люлько В.В., останній тримався за грудну клітку, казав, що його пече в грудях та, що в нього стріляли. Потім він з Люльком В.В. поїхали на ставок, що знаходиться біля смт. Брацлав. По дорозі Люлько В.В. розповів, що коли він повертався додому, біля с. Крищенці його обігнав автомобіль з якого було здійснено кілька пострілів по його автомобілю. Після того як автомобіль проїхав далі, він втік в посадку. Говорив, що його від кулі спасла медаль діда. Біля ставка він запропонував Люльку В.В., щоб його оглянув лікар, останній погодився. Близько 23 год. приїхав головний лікар Немирівської районної лікарні Конотоп О.П., який оглянув Люлька В.В. та сказав, що він потребує медичного огляду в лікарні. Він бачив почервоніння на грудях Люлька В.В., на кишені його сорочки був невеликий отвір, навколо якого було потемніння. Люлько В.В. розповідав йому та Конотопу О.П., що його спас медальйон, який йому вручили. Він відразу зрозумів, що тут, щось не так, оскільки Люлько В.В. протягом нетривалого часу спочатку розповідав, що його спасла медаль діда, а в послідуячому медальйон, який йому вручили. Потім біля СТО в смт. Брацлав Люлько В.В. спілкувався з працівниками правоохоронних органів, які йому запропонували їхати в Немирівський РВ УМВС. Люлько В.В. не захотів сідати з працівниками правоохоронних органів в машину та поїхав з ним. Йому стало підозрілим, чому Люлько В.В. не бажає їхати з працівниками правоохоронних органів, адже вони повинні його захищати, а не він. По дорозі у Немирівський райвідділ міліції Люлько В.В. сказав, що він не довіряє працівникам правоохоронних органів, вже не говорив про біль, вів себе спокійно як ні в чому не бувало, почував себе абсолютно впевнено.

(т. 2 а.с. 90-93; т. 9 а.с. 205-207; т.13 а.с. 97-98).

Оголошені в судовому засіданні показання свідка Конотопа О.П. свідчать про те, що 16 жовтня 2008 року близько 22 год. до нього на мобільний телефон зателефонував Михайленко С.М., який сказав, що він з друзями знаходиться на своєму ставку біля смт. Брацлав, хоче з ним зустрітись та направив за ним автомобіль. Він погодився та приїхав до ставка. Там його зустрів Михайленко С.М., який попросив оглянути Люлька В.В., якого він знає особисто. Люлька В.В. лежав на ліжку у вагончику та був у збудженому стані. На його запитання, що з ним трапилось, Люлька В.В. відповів: "Вже і на суддів нападають". Попросив його уточнити і розповісти йому більш конкретно. Люлька В.В. розповів, що в нього стріляли коли він їхав на своєму автомобілі. Сказав також про те, що куля попала в жетон судді і відрикошетила. При огляді Люлька В.В. він виявив тільки відбиток червоного кольору під соском в області лівої половини передньої стінки грудної клітини. Зранку 17 жовтня 2008 року Люлька В.В. звернувся до лікарні. За час перебування Люлька В.В. в лікарні до 19 жовтня 2008 року його стан був стабільним, він був орієнтованим в часі, в місці свого перебування та особистості, свідомість збережена, в оцінці своїх дій був критичним, скарг не висловлював.

(т.2 а. с. 177-179)

Під час огляду місця події, частини дорожнього полотна автошляху Тульчин-Немирів та прилеглою до нього територією між населеними пунктами Тарасівка-Крищенці Тульчинського району, на схилі правого узбіччя автошляху Тульчин – Немирів в напрямку руху на м. Немирів неподалік повороту на с. Крищенці Тульчинського району було виявлено автомобіль "Опель-Омега" без номерних знаків. Бокове переднє скло дверцят водія та пасажирів було відсутнє. Осипи битого скла були виявлені на узбіччі дороги недалеко від автомобіля (2 осипи овальної форми розмірами 0,5 x 0,8 м. та 1,5 x 3,5 м.), а також у салоні автомобіля – тільки на передніх сидіннях водія та пасажирів, а також на підлозі біля сидіння водія. Кузов автомобіля має наскрізні вогнепальні пошкодження: в лівій передній дверці, в середній частині якої (після зняття внутрішньої обшивки) було знайдено фрагмент металу з рваними краями та отвором в середині (оболонку кулі), а також у задньому правому крилі автомобіля, днищі багажника та паливному баку, розташованому під днищем автомобіля, - що відповідають траєкторіям двох кульових пострілів. З метою визначення траєкторії польоту кулі було застосовано візування шляхом просування через отвори металевого дроту та натягування мотузки. На підлозі автомобіля під кермом під гумовим килимком було виявлено металевий предмет білого кольору (осердя кулі). Зліва на відстані близько 7 м від автомобіля біля роздільної смуги автодороги виявлено стріляну гільзу патрону калібру 7,62 мм довжиною 24,5 мм з металу жовто-коричневого кольору з маркуванням на шляпці "38-78". На відстані близько 5 м від заднього правого крила автомобіля, в зоні траєкторії пострілу, внаслідок якого могли бути одночасно пошкоджені заднє праве крило, днище багажника та паливний бак автомобіля, за допомогою магнітного підйомника було виявлено аналогічну стріляну гільзу. Після переміщення автомобіля в сторону шляхом штовхання було знято лопатою ґрунт на глибину до 15 см в місці закінчення можливої траєкторії польоту кулі, внаслідок дії якої могли бути одночасно пошкоджені праве крило, днище багажника та бензобак автомобіля. Після просіювання даного ґрунту через

металеве сито у ньому було виявлено частково деформовану кулю. Під час переміщення автомобіля з'явився різкий запах пального. При огляді паливного баку знизу на ньому було виявлено пляму, що відповідала протіканню пального через виявлені в бензобаку отвори. Кришка бензобаку була відсутня. На відстані близько 70 см зліва від автомобіля та близько 2,65 м від краю проїжджої частини дороги у траві виявлено дві рукавички оранжевого кольору, долонна частина яких була вкрита гумовим покриттям у вигляді крапок та полос, біля яких знайдено частину ліхтарика. При огляді кришки багажника та правого заднього крила автомобіля під кутом до їх поверхні, а також при обробці її спеціальним дактилоскопічним порошком чорно-сірого кольору було виявлено численні сліди, схожі з малюнком гумового покриття вищевказаних рукавичок. Ці сліди відкопійовані на відрізки прозорих липких стрічок типу "Скотч", які були наклеєні на аркуш білого паперу. Всі речові докази, які були виявлені на місці події, були вилучені, упаковані, опечатані та скреплені підписами понятих і слідчого.

(т.1 а. с. 6-9, 10-18, 20-40)

При огляді місця події, посадки, яка розташована з правої сторони автодороги Тульчин-Брацлав, у лісопосадці на відстані 28 м. від автодороги Тульчин – Брацлав та на відстані 140 м від дорожнього знаку "Другорядна дорога" на с. Крищенці за участю працівників ГУ МНС з залученням апарату "Міношукач" біля дерева клен було виявлено притрушений листям пістолет "ТТ" з магазином. Вказаний речовий доказ був вилучений з місця події.

(т.1 а.с. 41-43).

Свідок Порада С.Ф., який був допитаний в судовому засіданні та свідки Гаврилюк В.М., Кушнір В.В., Революк О.В., показання, яких були оголошені в судовому засіданні, підтвердили факт виявлення в лісопосадці пістолета "ТТ" з магазином.

Крім цього, свідок Гаврилюк В.М. дав показання про те, що під час вилучення пістолета, його огляду та розбирання до моменту його упакування і опечатування всі дії з пістолетом проводилися через целофановий пакет та рукавички. Ніхто не мав безпосереднього контакту з пістолетом відкритою ділянкою тіла.

(т.7 а.с. 257, 259, 279-280, т.9 а.с.67-70, т.13 а.с. 147-151)

Оголошені в судовому засіданні показання свідка Трачука О.В. свідчать про те, що 16 жовтня 2008 року біля 21 год. 30 хв. він, працюючи заступником прокурора Тульчинського району та виконуючи обов'язки прокурора цього району, одержав з чергової частини Тульчинського РВ УМВС телефонне повідомлення про те, що на автошляху м. Тульчин - м. Немирів неподалік населеного пункту Крищенці в кюветі знаходиться автомобіль голови Тульчинського районного суду Люлька В.В. та при проведенні медичного обстеження Люлька В.В. у Тульчинській ЦРЛ у нього було виявлено забій грудної клітини. Близько 02 год. ночі наступного дня у приміщенні прокуратури Немирівського району Люлька В.В. звернувся до нього з заявою про вчинення злочину. При цьому Люлька В.В. було роз'яснено ст. 63 Конституції України, а також попереджено про кримінальну відповідальність, передбачену ст. 383 КК

України за завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину.

(т.6 а.с. 332; т. 9 а.с. 58-63).

Зі змісту заяви Люлька В.В. про вчинення щодо нього злочину видно, що 16 жовтня 2008 року близько 21 год. в той час коли він повертався з роботи з м. Тульчина додому в м. Немирів автомобілем "Опель-Омега", на автошляху Тульчин – Немирів, не доїжджаючи до повороту на с. Крищенці Тульчинського району, його наздогнав автомобіль ВАЗ-2101 темно-коричневого кольору, з якого невідомою особою у нього було вчинено від трьох до п'яти пострілів з невідомої зброї. Внаслідок цих дій було розбито два віконних скла передніх дверей та пошкоджено ліві передні двері автомобіля.

Вказана заява була зареєстрована в прокуратурі Тульчинського району 17 жовтня 2008 року.

(т.1 а.с. 5)

Оголошені в судовому засіданні показання свідків Мельник О.В., Андрійченко Н.А., Зразюк О.В., Соломон (Войтенко) О.А., Макітрука П.І. та Скоробогачука А.Г., свідчать про те, що з 17 жовтня 2008 року по 19 жовтня 2008 року Люлька В.В. перебував на лікуванні у реанімаційному відділенні Немирівської ЦРЛ з діагнозом забій серця, забій грудної клітини. Хворому надавалась медична допомога. Стан Люлька В.В., як хворого, був стабільним та задовільним, він був орієнтований в часі, в місці свого перебування та особистості, свідомість була збережена, в оцінці своїх дій був критичним, будь-яких скарг на дії працівників правоохоронних органів або медичних працівників не висловлював. Медикаменти, що призначалися Люльку В.В., не містили у собі властивостей, пов'язаних з дією на психіку, та не могли впливати на його свідомість при їх прийомі.

(т.2 а.с. 180-181, 182-183, 184-185, 186-187, 188-189, 190-191).

З оголошених в судовому засіданні показань свідків Бондаренка В.О. та Гавенчука В.В. видно, що з 17 жовтня по 21 жовтня 2008 року у приміщенні реанімаційного відділення Немирівської міської клінічної лікарні та за місцем проживання Люлька В.В. вони, будучи командирами взводу 1 та 2 роти СБСМ "Трифон" УМВС України у Вінницькій області, цілодобово здійснювали охорону голови Тульчинського районного суду Люлька В.В. 18 жовтня 2008 року вони пропустили у палату до Люлька В.В., Соляра В.І.- начальника УБОЗ УМВС України у Вінницькій області та начальника відділу УБОЗ УМВС України у Вінницькій області – Пелеха О.А., а також інших працівників міліції. Вказаних осіб вони залишили з Люльком В.В., а самі вийшли в коридор. Через декілька хвилин з палати вийшов Пелех О.А., який запитав, чи не має в них аркуша паперу. Оскільки у них не було паперу, Пелех О.А. взяв папір у медпрацівників та повернувся у палату до Люлька В.В. Через 20-25 хвилин Соляр В.І. з Пелехом О.А. вийшли з палати де знаходився Люлька В.В. та пішли. За час перебування Соляра В.І. та Пелеха О.А. у палаті з Люльком В.В. вони не чули будь-яких криків або сварок. Після того, як працівники міліції пішли, вони зайшли в палату до Люлька В.В. Останній вів себе спокійно, на працівників міліції не скаржився.

Оголошені в судовому засіданні показання свідків Соляра В.І. та Пелеха О.А., свідчать про те, що ввечері 16 жовтня 2008 року їм стало відомо про те, що хтось підпалив приміщення канцелярії Тульчинського районного суду, де знаходилися справи, які розглядав суддя Люлька В.В. Працівники служби безпеки України мали проводити виїмку вказаних справ наступного дня. Також в той же вечір їм повідомили про те, що на суддю Люлька В.В., який машиною повертався з м. Тульчина до м. Немирова був вчинений збройний напад. Вони, будучи працівниками УБОЗ УМВС України у Вінницькій області приймали участь у перевірці вказаних повідомлень. В ніч з 16 на 17 жовтня 2008 року у кабінеті начальника Немирівського МРВ УМВС України у Вінницькій області, їм та іншим працівникам правоохоронних органів Люлька В.В. розповів про те, що у нього стріляли з автомобіля "Жигулі" жовтого кольору, який зліва випередив його автомобіль під час руху та зразу після пострілів поїхав у напрямку м. Немирова, та розповів про те, що куля попала у медальон, який знаходився у нагрудній кишені сорочки та відрекошетила від нього. Пізніше вони були на місці скоєння злочину та за участю спеціалістів з'ясували певні обставини, що не відповідали показанням Люлька В.В. про механізм пострілів по ньому, зокрема, дані про різні напрямки пострілів по автомобілю, про необхідність пошкодження колін Люлька В.В. внаслідок пострілу у ліві дверцята автомобіля, про відсутність уламків скла ззаду у салоні автомобіля, про відсутність медальона на місці події, про наявність слідів трави на зворотній стороні сорочки Люлька В.В. в районі кульового пошкодження. Дружина Люлька В.В.- Ліана їм розповіла про те, що вранці 16 жовтня 2008 року, в день нападу, Люлька В.В. підзарядив акумулятор на автомобілі "Опель", який належав її батьку і до цього тривалий час не використовувався, поїхав на роботу, хоча до цього їздив на роботу на іншому транспортному засобі. Під час огляду місця події в лісопосадці був знайдений пістолет "ТТ". Вони для себе зробили висновки, що Люлька В.В. дав не правдиві пояснення правоохоронним органам, щодо збройного нападу на нього. Зважаючи на вказані обставини вони вирішили зустрітися з ним. 18 жовтня 2008 року з дозволу головного лікаря Немирівської районної лікарні та старшої медсестри реанімаційного відділення вони зайшли у палату, де знаходився Люлька В.В., який приймав крапельницю. Він поводив себе спокійно та адекватно, не заперечував проти зустрічі та розмови з ними. Вони представилися Люлькові В.В. та охоронцям, останні трохи пізніше покинули приміщення палати. Залишившись на одинці з Люльком В.В. вони повідомили йому про "неув'язки", встановлені при перевірці його пояснень про обставини збройного нападу на нього і про те, що його показання не відповідають дійсності. Зокрема про те, що він не міг перебувати в автомобілі під час пострілів по цьому автомобілю, оскільки оглядом місця події було встановлено, що постріли були зроблені по стоячому автомобілю з різних боків, а якщо Люлька В.В. перебував би на місці водія транспортного засобу під час пострілів та руху автомобіля у нього обов'язково було б прострілене коліно. На його одязі та ззаду у салоні автомобіля обов'язково були б дрібні уламки скла, яких не було виявлено при огляді місця події та одягу Люлька В.В. Вони повідомили Люлька В.В. також про те, що на його сорочці в районі кульового отвору були виявлені сліди

трави, про те, що він сам придбав мобільний телефон, з якого йому погрожували, у певному магазині, що було зафіксовано відеокамерою спостереження, про те, що він, маючи дві машини, незадовго до події взяв машину тестя, яка до цього стояла без акумулятора. Тоді Люлька В.В. сказав: "Що мені робити, що я накоїв". Люлька В.В. сам висловив намір написати заяву про звільнення з посади судді та написати явку з повинною. Соляр В.І. порадив йому не писати заяву про звільнення з роботи та не втрачати статусу судді, а просто написати все, як було насправді. Тоді Люлька В.В. без будь-якого примусу самостійно та добровільно написав явку з повинною в якій зазначив, що місяць тому в м. Одеса він купив пістолет з обоймою патронів. 16 жовтня 2008 року ввечері, проїжджаючи біля приміщення суду побачив полум'я та дим. Він не став зупинятись та поїхав далі так як боявся, що підозра впаде на нього, оскільки він останній виходив з приміщення суду, а також тому, що в нього на роботі були неприємності. По дорозі в напрямку м. Немирів біля повороту на с. Крищенці він зупинився, дістав пістолет та вистрілив по автомобілю декілька раз для того щоб дати зрозуміти, що на нього зроблено збройний напад. Вони не чинили на Люлька В.В. будь-якого насилля, погроз або фізичного тиску, не диктували йому зміст явки з повинною, а тільки порадили йому написати так, як було у дійсності. Від Люлька В.В. не надходило будь-яких скарг щодо поганого самопочуття, а так само щодо дії ліків які він приймає. Після наведення фактів, що суперечили версії підсудного про вчинений напад, Люлька В.В. добровільно без будь-якого примусу щиро зізнався та самостійно вирішив написати явку з повинною.

(а. с. 1-3, 4-6 т.2; 3-8, 8-13 т. 9; т.13 а.с.98-100)

18 жовтня 2008 року Люлька В.В. на ім'я начальника УБОЗ УМВС України у Вінницькій області Соляра В.І. написав явку з повинною. В якій повідомив про те, що він працює на посаді голови Тульчинського районного суду. Приблизно місяць назад в м. Одеса він придбав пістолет та обойму патронів для самозахисту. 16 жовтня 2008 року приблизно о 20.30 год. він проїжджав біля приміщення суду і побачив у вікнах суду полум'я та дим. Він не став зупинятись та поїхав далі так як побоювався, що підозра впаде на нього так як він останній виходив з приміщення суду, а також тому, що в нього на роботі були неприємності і могла впасти підозра в підпалі суду. По дорозі в напрямку м. Немирів біля повороту на с. Крищенці він зупинився, дістав пістолет та вистрілив по автомобілю декілька раз для того щоб дати зрозуміти, що на нього зроблено збройний напад. Після чого викликали працівників міліції, які доставили мене в лікарню швидкої допомоги.

(т.1а. с. 81)

Під час проведення відтворення обстановки та обставин події з використання автомобіля "Опель-Омега", за згодою Люлька В.В., за участю статистів, були перевірені на місці пригоди показання підсудного про його дії від моменту вибуху приміщення суду та під час обстрілу автомобіля "Опель-Омега" під його керуванням, невідомою особою. Було встановлено, що час руху автомобілем зі швидкістю 50-55 км/год від приміщення Тульчинського районного суду до місця обстрілу автомобіля "Опель-Омега" на автошляху

Тульчин-Немирів становить 12 хв. При даному слідчому експерименті встановлено, що зважаючи на два отвори (вхідний, вихідний), наявні у передніх дверцятах автомобіля "Опель-Омега", які розташовані в одній площині, з метою встановлення напрямку польоту кулі проводилось проектування в напрямку пошкодження шляхом візування. Для цього, через данні отвори було протягнуто металевий прут довжиною близько 3-х метрів, один кінець якого було переміщено в крайнє положення (до місця розташування панелі автомобіля), при цьому прут проходив під підколінною ямкою статиста – чіпляючи задню поверхню штанин. У випадку, коли сидіння автомобіля відходило в заднє положення, кінець прута впирався в зовнішню поверхню верхньої третини лівої гомілки статиста.

(т.2 а. с. 155-173, 153, 154).

Вказана слідча дія була проведена за згодою Люлька В.В. з дотриманням вимог ст.ст.194,195 КПК України, тому посилення захисника про істотне порушення слідчим вимог КПК України при проведенні відтворення обстановки та обставин події, суд вважає безпідставними.

При проведенні додаткового огляду місця події, ділянки дороги, сполученням Тульчин-Немирів, між населеними пунктами Тарасівка-Крищенці, за допомогою металодетекторів було проведено детальний повторний огляд місця події на площі близько 0,53га від місця, де 16 жовтня 2008 року було виявлено автомобіль "Опель-Омега" зі слідами вогнепальних пошкоджень, з метою контрольної перевірки місцевості на наявність металевих предметів, які могли мати значення для даної справи. Однак, будь-яких куль, гільз, медальонів та інших предметів, що могли мати значення по справі, знайдено не було.

(т.6 а. с. 103-107)

Вказані докази спростовують показання підсудного про те, що металева медаль "Істина вище за все" була ним загублена коли він переховувався у лісосмузі поблизу місця події.

Згідно протоколу додаткового огляду місця події, пістолет "ТТ" було знайдено у лісопосадці, в якій, за показаннями підсудного, він ховався після пострілів по автомобілю "Опель-Омега", - приблизно в 50 м від місця розташування цього автомобіля на час огляду місця події 16-17 жовтня 2008 року.

(а. с. 168-174 т. 11)

Під час проведення виїмки, 17 жовтня 2008 року у Люлька В.В. був вилучений одяг, в який він був вдягнений 16 жовтня 2008 року, а саме: чоловічу сорочку, чоловічі штани, майку, чоловічі туфлі, шкарпетки та мобільний телефон. Чоловіча сорочка була блакитного кольору. На ній в лівій частині, біля кишені, були пошкодження у вигляді розриву, а на кишені - пошкодження у вигляді отвору розміром діаметра 0,5 см.

Свідок Семенов В.П. дав показання про те, що у протоколі виїмки він зазначив лише характерні ознаки предметів, які були вилучені у Люлька В.В. Детально не фіксував пошкодження на вилучених речових доказах. На

сорочці підсудного були пошкодження біля кишені та отвір на зовнішній стороні кишені. Детально сорочку та пошкодження на ній не описував, хоча оглядав сорочку з усіх сторін. Після вилучення одягу та телефону ці речові докази він упакував в целофановий пакет.

Показання свідка Власка Є.Є., який був понятим при проведенні вказаної слідчої дії свідчать про те, що при огляді сорочки він бачив пошкодження біля кишені та отвір на зовнішній стороні кишені.

Згідно висновку спеціаліста №69 від 17 жовтня 2008 року, були досліджені предмети одягу та телефон, вилучені у підсудного, в тому числі і сорочка чоловіча. Відповідно до вказаного висновку упаковка речових доказів перед дослідженням була не порушена, забезпечувала зберігання об'єктів дослідження та запобігання несанкціонованому доступу до нього. При розпаковуванні було виявлено, оглянуто та досліджено: чоловічі штани, майку, чоловічі туфлі, пару чоловічих шкарпеток та мобільний телефон в тому числі і чоловічу сорочку. При огляді вказаної сорочки виявлено наявний наскрізний отвір "мінус тканина" в нижній частині накладної кишені зліва в грудному відділі та розрив тканини. В області пошкодження тканини сорочки були наявні плями неправильної форми речовини невідомого походження зеленого кольору, якою була просочена тканина сорочки. В результаті зовнішнього огляду та морфологічного дослідження, що проводилися при денному освітленні та в полі зору мікроскопу зі збільшенням 10-96х, на всіх предметах одягу, взутті та мобільному телефоні Люлька В.В. не виявлено частинок, схожих на скло. В наслідок якісно-хімічного дослідження ділянки сорочки в області верхньої частини лівої поли, що була просякнута речовиною невідомого походження зеленого кольору, було виявлено продукти пострілу бездимного пороху.

(а. с. 128-136 т. 1)

З огляду на ті обставини, що під час виїмки одягу та інших речей підсудного, ці речі детально не оглядалися, їх упаковка до моменту подальшого детального огляду спеціалістом та експертами була не порушена, забезпечувала зберігання об'єктів дослідження та запобігання несанкціонованому доступу до них, суд не приймає до уваги показання свідків Власка Є.Є. та Семенова В.П. про те, що пошкодження на сорочці Люлька В.В. в області нагрудної кишені зліва не було наскрізним.

Твердження захисника Люлька О.В. про підміну сорочки підсудного та інших речових доказів суд вважає надуманими і не приймає до уваги. За висновком спеціалістів № 545-Б від 19 жовтня 2008 року та висновком судово-балістичної експертизи № 223-Б від 29 жовтня 2008 року, предмет, вилучений 17 жовтня 2008 року в лісопосадці біля автодороги "Тульчин-Брацлав", являється одноствольною короткоствольною нарізною казнозарядною самозарядною вогнепальною зброєю, пістолетом зразку 1930-33 рр. конструкції Токарева ("ТТ"), калібру 7,62 мм (номерні маркувальні позначення відсутні, магазин № 383261; об'єкти виявлені та вилучені під час огляду місця події 16 та 17 жовтня 2008 року, є частинами стріляних бойових припасів, двома гільзами, кулею, осердям кулі (на підлозі салону автомобіля біля сидіння водія) та оболонкою кулі (у лівих передніх дверцятах автомобіля "Опель-Омега") калібру

7,62 мм. до пістолетів "ТТ", "СZ-52", пістолетів-кулеметів "ППД", "ППШ", "ППС"; вищевказані дві гільзи, куля та оболонка кулі були стріляні з дослідженого та придатного для стрільби пістолету конструкції Токарева (ТТ) калібру 7,62-мм, що був вилучений при огляді місця події 17 жовтня 2008 року.

(а. с. 194-208, 221-234 т. 1).

Згідно висновків спеціаліста №69 від 22 жовтня 2008 року, № 70 від 23 жовтня 2008 року та висновку одорологічної експертизи № 67 від 29 жовтня 2008 року, наявні порівняльні зразки запаху з двох шкарпеток чорного кольору та двох черевиків чорного кольору, вилучених 17 жовтня 2008 року у Люлька В.В., співпадають із наявними зразками запаху, вилученими з руків'я та магазину пістолета "ТТ", а також з двох господарських рукавичок, вилучених 16-17 жовтня 2008 року при огляді місця події та лісопосадки поблизу місця виявлення автомобіля "Опель-Омега".

(а. с. 210-212, 215-217 т. 1, 46-50 т. 3).

Відповідно до висновку судових експертиз матеріалів речовин і виробів №111 від 29 жовтня 2008 року, в каналі ствола пістолета "ТТ", кал. 7,62-мм з магазином № 383261 встановлена наявність продуктів пострілу. Постріли після його останнього чищення проводились бездимним порохом; продукти пострілу, які виявлені в: області верхньої частини лівої поли сорочки Люлька В.В.; в змивах з поверхні лівої передньої дверки та правого заднього крила автомобіля, гр. Люлька В.В. та в каналі ствола пістолета "ТТ", кал. 7,62-мм з магазином № 383261 мають спільну родову належність, відносяться до продуктів пострілу бездимного пороху.

(а.с. 104-115 т.3)

Згідно висновку судових експертиз матеріалів речовин і виробів №114 від 28 жовтня 2008 року у змивах з поверхні лівої передньої дверки та правого заднього крила автомобіля гр. Люлька В.В. виявлено продукти пострілу бездимного пороху.

(а.с.119-124 т.3)

Відповідно до висновку судових експертиз матеріалів речовин і виробів №112 від 27 жовтня 2008 року в області верхньої частини лівої поли сорочки гр. на Люлька В.В. виявлено продукти пострілу бездимного пороху; на поверхнях предметів одягу частинок схожих на скло не виявлено.

(а.с. 156-164 т.3)

Згідно висновку судових експертиз нафтопродуктів та паливно-мастильних матеріалів №115 від 28 жовтня 2008 року зовнішнім оглядом та морфологічним дослідженням на поверхні піджака, сорочки та штанів не виявлено частинок схожих на скло.

(а.с. 168-183 т.3)

За висновками судових експертиз матеріалів речовин і виробів №130 від 02 грудня 2008 року та №150 від 12 січня 2009 року в змивах з поверхні загальної маси частинок скла з лівих та правих передніх дверей автомобіля "Опель-Омега", яким керував гр. Люлька В.В. виявлено продукти пострілу бездимного пороху; продукти пострілу, які виявлені: в змивах з поверхні загальної маси частинок скла з лівих та правих передніх дверей автомобіля "Опель-Омега"; в змивах з поверхні лівої передньої дверки та правого заднього крила автомобіля гр. Люлька В.В. та в каналі ствола пістолета "ТТ" кал. 7,62-мм з магазином № 383261, мають спільну родову належність, відносяться до продуктів пострілу бездимного пороху.

(а.с. 216-231, 323-330 т.6)

Згідно висновку судово-балістичної експертизи №225-Б від 04 листопада 2008 року на сорочці, вилученій у Люлька В.В., з лівої сторони наявні два пошкодження, одне є вогнепальним – вхідним з зовнішньої сторони (на кишені), вихідним з внутрішньої сторони та утворене кулею калібру біля 8 мм (7,62, 7,65 мм або 7, 92 мм) Інше, Т-образне пошкодження не є вогнепальним.

(а.с. 188-194 т.3)

За висновком судово-балістичної експертизи № 224-Б від 14 листопада 2008 року отвір з зовнішньої частини лівих передніх дверцят (водія) автомобіля, отвір зовнішньої частини заднього правого крила автомобіля є вхідними вогнепальними; отвір з внутрішньої частини дверцят, отвір з внутрішньої частини заднього правого крила є вихідними вогнепальними, а отвір в днищі багажника автомобіля зі сторони кришки багажника є вхідним вогнепальним та одночасно вихідним (зі сторони бака); постріл в ліві передні двері автомобіля було здійснено в напрямку зверху-вниз (кут 22°), частково ззаду на перед та справа наліво (кут 98°) по ходу руху автомобіля з відстані біля 2 метрів; постріл в бік правої задньої частини крила автомобіля був здійснений при розташуванні автомобіля на схилі правого узбіччя в напрямку руху с. Крищенці, в напрямку зверху-вниз (кут 17°), ззаду наперед та зліва направо (кут 119°) по ходу руху автомобіля з відстані біля 2 метрів; на кузові автомобіля кульових вогнепальних пошкоджень, окрім, вказаних вище в висновку не виявлено; наскрізне пошкодження в лівих передніх дверях автомобіля та наскрізне пошкодження в задньому правому крилі автомобіля, могли бути утворені кулями в результаті пострілу бойових припасів – 7, 62-мм пістолетних патронів до пістолетів конструкції Токарева (ТТ) зразку 1930-33 р.р., при стрільбі з пістолету конструкції Токарева (ТТ) калібру 7,62 мм., вилученого у ході проведення огляду місця події.

(а.с. 197-207 т. 2).

Згідно висновку судово-трасологічної експертизи № 227-Т від 28 жовтня 2008 року, шість слідів тканини, вилучених при огляді місця пригоди, придатні для встановлення групової належності тканини та могли бути залишені трикотажними рукавицями з вкрапленими ВПХ крапками, що були вилучені

при огляді місця пригоди.

(а. с. 129-141 т. 3)

За висновком судово-трасологічної експертизи № 255-Т від 1 грудня 2008 року на сорочці, вилученій у Люлька В.В., з лівої сторони наявні три пошкодження. При візуальному огляді поверхонь піджака, штанів та майки, вилучених в Люлька В.В. та за допомогою лупи ЛЗ-П-4,5 х, пошкоджень не виявлено. Враховуючи ступінь розволокнення країв пошкодження тканини та їх напрямку, наявності чотирьох "пелюсток", пошкодження 1 в нижній частині передньої стінки тканини накладної кишені сорочки є вогнепальним. Пошкодження 2 та 3 на сорочці представленій на дослідження з лівої сторони виникли в результаті тичкової дії тупим предметом.

(а. с. 156-166 т. 6).

Згідно висновку комплексної судово-криміналістичної експертизи № 253-Б/138 від 11 грудня 2008 року, пошкодження на кишені наданої на дослідження сорочки могли утворитися в результаті пострілу кулею калібру 7,62 мм до пістолетів конструкції Токарева (ТТ) зразку 1930 року з пістолету конструкції Токарева "ТТ", калібру 7,62 мм., зразку 1930-33 р.р. Пошкодження на кишені наданої на дослідження сорочки утворене в результаті пострілу одним снарядом (кулею) з відстані біля 2 метрів під зустрічним кутом в діапазоні від 20 до 50 градусів в напрямку знизу вверх спереду назад, при умові відсутності будь-яких металевих предметів в середині кишені. Пошкодження 1 (в нижній частині передньої стінки тканини накладної кишені сорочки) є вхідним вогнепальним, а пошкодження 4 (з внутрішньої сторони тканини кишені сорочки) є вихідним вогнепальним. На поверхні ниток тканини внутрішньої частини стінок кишені наданої на дослідження сорочки слідів вдавлення не виявлено. В місці пошкоджень на сорочці Люлька В.В., наданій на дослідження, в області кишені, як з її зовнішньої так і внутрішньої сторін, виявлено сліди металізації міддю, цинком та свинцем, які входять до складу продуктів пострілу. Присутності інших елементів у межах чутливості методу не виявлено.

(а. с. 183-213 т. 6).

За висновком комісійної судово-медичної експертизи №103-к від 28 листопада 2008 року у Люлька В.В. були виявлені тілесні ушкодження у вигляді садна та синця по передній поверхні грудної клітки зліва, які відносяться до легких тілесних ушкоджень та могли бути утворені в межах однієї доби до огляду, проведеного о 15 год 30 хв 17 жовтня 2008 року. На тілі Люлька В.В. не було виявлено характерних ознак тілесних ушкоджень, які утворюються безпосередньо при пострілах з вогнепальної зброї.

(а. с. 123-127 т. 6).

Відповідно до висновку комплексної судово-медичної та криміналістичної експертизи №16-к від 13 квітня 2008 року, беручи до уваги наявність вогнепальних наскрізних пошкоджень тканини передньої та задньої стінок кишені сорочки, кут пострілу в напрямку знизу догори та спереду назад біля 20-50 градусів; відстань, з якої було здійснено постріл – біля 2 м., навіть за

наявності перешкоди (якою міг бути медальйон в кишені сорочки), на тілі Люлька В.В., якби на ньому була сорочка під час пострілу, мали бути більш значні ушкодження грудної клітки з ознаками дії вогнепальної зброї. Таким чином, наявне ушкодження в ділянці грудної клітки підсудного у вигляді синця за своїм характером та властивостями не відповідає зазначеним умовам обставин здійснення пострілу за версією Люлька В.В. Характерних ознак щодо вогнепального тілесного ушкодження у Люлька В.В. при судово-медичному обстеженні не було виявлено.

(а. с. 282-286 т. 7).

Вищезазначені дані про характер та механізм утворення наскрізного пошкодження на сорочці підсудного в області кишені, зокрема, про напрямок та кут пострілу, а також дані про характер та механізм утворення тілесного ушкодження у вигляді синця, виявленого на грудній клітці підсудного не відповідають показанням Люлька В.В. про утворення цього ушкодження внаслідок вогнепального пострілу, яким його було поранено в груди через сорочку, в нагрудній кишені якої знаходилася медаль. Зазначені висновки спеціалістів та експертиз узгоджуються між собою та з іншими доказами, які викривають Люлька В.В. у вчиненні вищезазначених злочинів. Порядок призначення та проведення досліджень та експертиз по даній справі відповідає вимогам КПК України.

Поряд з тим, суд не приймає до уваги висновок комісійної судово-медичної експертизи №103-к від 28 листопада 2008 року в частині, що не можна виключити опосередковану дію вогнепальним снарядом (механічна дія кулі), при пострілі в ділянку грудей зліва через так звану "перешкоду", якою могли бути одяг, як це встановлено "Висновком експерта" №225-Б від 04.11.2008 року, та інших предметів, оскільки такий висновок зроблений без врахування достовірних об'єктивних даних про відсутність медалі в кишені сорочки підсудного в момент пострілу по ній і спростовується висновками комплексної судово-медичної та криміналістичної експертизи №16-к від 13 квітня 2008 року.

Допитані в судовому засіданні експерти Нікітіна А.А., Загризла Н.О., Неприлюк Н.П., Воротнюк О.В., Кіт С.Д., Джурабаєв В.С., Наняк Ю.М. і Бачара Д.Я. підтвердили висновки, які зазначені в експертних дослідженнях та експертизах, проведених за їх участю під час досудового слідства по даній справі.

При відтворенні обстановки та обставин події від 30 грудня 2008 року, за участю статиста за умови об'єктивно встановлених напрямків пострілів, якими були пошкоджені сорочка підсудного та ліва передня дверка автомобіля "Опель-Омега", знаходження людини на місці водія, є неможливе. Постріли по водієві автомобіля, який знаходиться за кермом в різних положеннях, згідно пошкоджень на сорочці Люлька В.В. могли би здійснюватися тільки з-під керма, на рівні керма та зі сторони водійських дверей в проектуванні знизу-вверх та спереду-назад.

(а. с. 283-286 т. 6)

Посилання захисника на те, що досудовим слідством не було встановлено

мотиву вчинення вказаних злочинів, суд не приймає до уваги. Як зазначено в постанові про притягнення в якості обвинуваченого Люлька В.В. і про це свідчать зібрані по справі докази мотивом вчинення злочинів є уникнення можливої підозри про здійснення Люльком В.В. підпалу приміщення Тульчинського районного суду та створення штучних доказів обвинувачення та надання достовірності неправдивому повідомленню про вчинення збройного нападу на нього.

Доводи захисту про істотні порушення, допущені слідством під час розслідування даної кримінальної справи суд вважає безпідставними.

З матеріалів справи видно, що 17 жовтня 2008 року старшим слідчим СУ УМВС України у Вінницькій області було порушено кримінальну справу за ч. 4 ст. 296 КК України по факту хуліганства із застосуванням вогнепальної зброї, - вчинення невідомою особою, внаслідок вказаних дій Люлька В.В. отримав легкі тілесні ушкодження. Дана постанова відповідає вимогам ст. 98 КПК України, вона не оскаржувалась заінтересованими особами, тому посилення захисника про неправильність порушення кримінальної справи за ч. 4 ст. 296 КК України та наявність достатніх підстав для порушення кримінальної справи про замах на вбивство Люлька В.В., є необґрунтованим.

17 жовтня 2008 року постановою виконувача обов'язки прокурора Вінницької області для розслідування кримінальної справи була створена слідчо-оперативна група. Зміст вказаної постанови відповідає вимогам ст. ст. 119, 130 КПК України, тому посилення захисника про незаконність цієї постанови є безпідставними.

Також відповідає вимогам закону постанова слідчого від 17 січня 2009 року про закриття кримінальної справи, порушеної за ч. 4 ст. 296 КК України. Законність вказаної постанови була перевірена прокурором Вінницької області та в задоволенні скарги Люлька В.В. відмовлено.

(а.с. 188 т.7)

21 січня 2009 року заступником прокурора Вінницької області порушені кримінальні справи щодо Люлька В.В. за ст.ст. 263 ч.1, 383 ч.2 КК України. Постановою Староміського районного суду м. Вінниці від 02 березня 2009 року вказана постанова залишена в силі.

(а.с. 194-195 т.7)

Розслідування кримінальної справи проведено достатньо повно, з дотриманням вимог ст. 22 КПК України та без істотних порушень вимог КПК України, а обвинувальний висновок по справі відповідає вимогам ст. 223 КПК України.

Під час досудового слідства працівниками органу дізнання, вживались оперативно-розшукові заходи по встановленню особи, яка незаконно придбала, зберігала, передала чи збула без передбаченого законом дозволу Люлькові В.В. пістолет системи "ТТ" та набой до нього, однак встановити зазначену особу, не представилось можливим.

В ході досудового слідства була перевірена версія Люлька В.В. про

надходження СМС-повідомлень загрозливого характеру йому та його родині. За наслідками перевірки 16 лютого 2009 року слідчим було винесено постанову про відмову в порушенні кримінальної справи за ст. ст. 377, 379 КК України на підставі п. 1 ст. 6 КПК України за відсутністю події злочину.

Скарги підсудного на ці постанови перевірялися як прокурором так і під час розгляду справи в суді і були залишені без задоволення.

(а. с. 267-268 т. 6; 161-163, 165, 191-193, 194-195, 262, 300, 302-304 т. 7).

Тому доводи сторони захисту про незаконність цих процесуальних рішень, зокрема, постанови про закриття кримінальної справи, порушеної по факту нападу на підсудного, та постанови про відмову в порушенні кримінальної справи по факту здійснення погроз йому та його родині шляхом телефонних розмов та СМС-повідомлень, неповноту з'ясування цих фактів, порушення його права на захист, неправильність оцінки доказів та інші істотні порушення вимог кримінально-процесуального закону, допущені органом досудового слідства при з'ясуванні цих обставин, є необґрунтованими.

Явку з повинною суд визнає допустимим доказом по справі. Сам Люлька В.В. не заперечував, що текст явки з повинною він написав власноручно без диктовки. Вказана заява була підписана ним та прийнята посадовою особою Соляром В.І., який її направив прокуратуру Вінницької області.

Заяви Люлька В.В. з приводу неправомірних дій працівників УБОЗ УМВС України у Вінницькій області Соляра В.І. та Пелеха О.А. під час відібрання у нього явки з повинною перевірялися прокуратурою Вінницької області під час досудового слідства по даній кримінальній справі і були визнані безпідставними.

(а. с. 87-91 т. 1; 86-92, 166-170, 171, 263-264 т. 7)

Також суд не приймає до уваги доводи захисника про те, що працівники УБОЗ УМВС України у Вінницькій області Соляр В.І. та Пелех О.А. незаконно проникли в палату до Люлька В.В. та примусили його написати заяву про явку з повинною. Ті обставини, що працівники УМВС України у Вінницькій області Соляр В.І. та Пелех О.А. не входили в склад слідчо-оперативної групи по даній справі, а відвідали підсудного коли він був під охороною та приймав ліки за допомогою крапельниці, не є істотним порушенням вимог КПК України. У той момент Люлька В.В. був у задовільному стані, приймав відвідувачів та не заперечував проти спілкування з працівниками міліції Соляром В.І. та Пелехом О.А.

Суд вважає, що відсутність номерних знаків на автомобілі "Опель-Омега" та кришки на бензобаку на момент огляду місця події та не з'ясування органом досудового слідства обставин зняття цих предметів до моменту огляду місця події та подальшого зникнення внутрішньої обшивки лівої передньої дверці, про, що наголошує захисник, не впливають на висновки суду про винність Люлька В.В. у вчиненні злочинів.

Посилання захисника про незаконне вилучення у Люлька В.В. речей при обшуку суд не приймає до уваги.

Так, з матеріалів справи видно, що огляд місця події, зокрема автомобіля "Опель-Омега", власником якого є Ярошук А.О., вилучення речових доказів на місці події та у Люлька В.В. були проведені з дотриманням вимог КПК України. 17 жовтня 2008 року Люлька В.В., будучи суддею Тульчинського районного суду, добровільно видав свій одяг, взуття та мобільний телефон слідчому прокуратури Семенову В.П. під час їх виїмки по кримінальній справі, порушеній 17 жовтня 2008 року за ч. 4 ст. 296 КК України за його повідомленням про злочин, а тому суд вважає, що відсутність вмотивованого рішення суду про виїмку одягу та інших речей судді Люлька В.В. не є істотним порушенням вимог КПК України та п. 4 ст. 13 Закону України "Про статус суддів" від 15 грудня 2002 року.

(а. с. 1, 2, 5, 57, 58 т. 1)

Суд визнає безпідставними посилення захисника про те, що працівник міліції Сивак В.В. примушував свідка Голоту А.В. давати неправдиві свідчення про купівлю у неї Люльком В.В. мобільного телефону, з якого з тим надходили йому СМС-повідомлення загрозливого характеру, оскільки цей факт на досудовому слідстві перевірявся працівниками прокуратури. Під час проведення перевірки не підтвердились показання Голоти А.В. про здійснення на неї тиску працівниками міліції і було винесено постанову про відмову в порушенні кримінальної справи щодо Сивака В.В. на підставі п. 1 ст. 6 КПК України за відсутністю події злочинів, передбачених ст. ст. 366, 364, 365 КК України. Дана постанова слідчого ніким не оскаржувалась і є чинною.

(а. с. 96-98, 99-100 т. 2)

Посилання захисника на те, що висновок спеціаліста №70 від 23 жовтня 2008 року щодо пістолета "ТТ"? є незаконним, оскільки проведений після проведення до нього досліджень дактилоскопічного висновку спеціаліста №78-Д від 18 жовтня 2008 року та судово-балістичного висновку №545-Б від 19 жовтня 2008 року після проведення яких не могли зберігатися запахи на пістолеті і магазині, є безпідставними, надуманими і не підтвержені матеріалами справи.

Також суд не приймає до уваги доводи захисника про неналежність і недопустимість такого доказу по справі як висновку спеціаліста №69 від 22 жовтня 2008 року. Твердження захисника про неправильність вилучення слідчим з огляду місця події господарських рукавичок, позбавлені підстав. Під час розгляду справи в суді не встановлено, що слідчий, проводячи огляд місця події істотно порушив вимоги КПК України. Суд вважає, що висновки спеціаліста №70 від 23 жовтня 2008 року та №69 від 22 жовтня 2008 року є обгрунтованими, їх зміст відповідає дослідницькій частині, що ґрунтується на точних криміналістичних методах дослідження речових доказів та не викликає сумніву.

Показання свідків Михайленка С.П., Рябошенка С.Г. і Главацького В.М., які підтвердили показання підсудного Люлька В.В. в частині того, що 16 жовтня 2008 року ввечері автомобіль на якому рухався підсудній переслідував автомобіль "Жигулі", показання свідка Безнесюка О.Б., який також підтвердив показання Люлька В.В. про те, що він передав через мешканця м. Тульчина

Люлька В.В. портфель в якому серед інших речей також знаходився і медаль "Істина вище за все", та показання свідка Люлька Л.М., про те, що на мобільні телефони членів їх родини надходили СМС повідомлення загрозливого характеру, хтось отруїв їх собаку, суд не бере до уваги. Вказані показання не спростовують докази, які підтверджують вчинення Люльком В.В. інкримінованих йому злочинів з врахуванням сукупності всіх достовірних зібраних по справі доказів.

Проаналізувавши вищенаведені зібрані по справі докази суд прийшов до висновку, що у вересні 2008 року Люлька В.В. без передбаченого законом дозволу придбав в м. Одеса у невстановлених слідством осіб вогнепальну зброю - пістолет конструкції Токарева (ТТ) калібру 7,62 мм та магазин з бойовими припасами до нього в кількості трьох патронів калібру 7,62 мм, які в подальшому незаконно зберігав у невстановленому слідством місці. 16 жовтня 2008 року без передбаченого законом дозволу Люлька В.В. транспортував їх при собі, рухаючись на автомобілі "Опель Омега" з м. Тульчин до повороту на с. Крищенці Тульчинського району по автодорозі Тульчин-Немирів. В цей же день він використав придбану без передбаченого законом дозволу вказану вогнепальну зброю, здійснивши з метою надання достовірності подальшому завідомо неправдивому повідомленню про збройний напад на його життя 2 постріли по вказаному автомобілю та 1 постріл в свою сорочку. Під час вогнепальних пострілів по автомобілю, транспортний засіб не рухався по проїзній частині дороги, а стояв на узбіччі дороги. Підсудний не перебував в салоні транспортного засобу під час пострілів по автомобілю. Постріл у бензобак автомобіля він зробив з боку лісопосадки, у якій ховався. У момент пострілу по нагрудній кишені сорочки підсудного, ця сорочка не перебувала на тілі підсудного та в кишені сорочки не було медалі "Істина вище за все". Пістолет "ТТ", яким могли бути проведені два постріли по автомобілю "Опель-Омега" та один постріл по сорочці підсудного, мав запахові сліди Люлька В.В. та був виявлений у 50 м від цього автомобіля, притрушений листям, у лісосмузі, в якій підсудний переховувався після пострілів. Тілесне ушкодження у вигляді синця по передній поверхні грудної клітки зліва, яке було виявлене у Люлька В.В., не могло утворитися внаслідок вогнепального поранення за умови знаходження на ньому сорочки з медаллю в лівій нагрудній кишені.

З огляду на сукупність вищезазначених доказів, суд не приймає до уваги показання підсудного про вчинення на нього збройного нападу ввечері 16 жовтня 2008 року та автошляху Тульчин-Немирів, під час якого невідома особа здійснила декілька пострілів по ньому під час руху автомобіля "Опель-Омега" під його керуванням, внаслідок чого куля пробила ліву нагрудну кишеню його сорочки, в якій знаходилася медаль "Істина вище за все". Також суд не бере до уваги показання Люлька В.В. про те, що він не вчиняв злочинів, за які йому пред'явлено обвинувачення досудовим слідством.

Оцінивши всі зібрані по справі докази в їх сукупності, суд вважає доведеною вину підсудного у вчиненні вищезазначених злочинів і кваліфікує його дії:

- за ч.1 ст. 263 КК України, так як він носив, зберігав та придбав вогнепальну зброю і боеві припаси без передбаченого законом дозволу;

- за ч.2 ст.383 КК України, оскільки підсудний завідомо неправдиво повідомив прокурора про вчинення злочину із штучним створенням доказів обвинувачення.

Призначаючи Люлька В.В. покарання суд враховує характер і ступінь суспільної небезпеки вчинених ними злочинів, дані про його особу та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання.

Люлька В.В. вперше притягується до кримінальної відповідальності, позитивно характеризується за місцем проживання і роботи, має на утриманні неповнолітню дитину, вчинив злочини, які відносяться до категорії середньої тяжкості, обіймаючи посаду судді Тульчинського районного суду та будучи головою цього суду, а тому призначає йому покарання в межах санкцій ст. 263 ч.1 і ст.383 ч.2 КК України у вигляді позбавлення волі.

Цивільний позов по справі не заявлений.

Питання про речові докази суд вирішує відповідно до вимог ст. 81 КПК України, враховуючи при цьому волевиявлення їх власника.

Судові витрати по справі становлять 20176 грн. 02 коп., це кошти витрачені НДЕКЦ при УМВС України у Вінницькій області у зв'язку з проведення по справі криміналістичних досліджень та судових експертиз.

(а. с. 137, 139, 145, 193, 213, 218, 220 т. 1; 196 т. 2; 2, 17, 30, 32, 39, 60, 74, 101, 116, 125, 128, 153, 165, 184, 187, 197 т. 3; 2, 12, 85, 96, 155, 169, 182, 232, 272, 288, 306, 322 т. 6)

Керуючись ст. ст. 323, 324 КПК України, суд

з а с у д и в :

Люлька Володимира Володимировича визнати винним у вчиненні злочинів, передбачених ст.ст. 263 ч. 1, 383 ч. 2 КК України і призначити йому покарання :

- за ч. 1 ст. 263 КК України – 3 (три) роки позбавлення волі;

- за ч. 2 ст. 383 КК України – 2 (два) роки позбавлення волі.

На підставі ч. 1 ст. 70 КК України, шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим, Люлька В.В. остаточно призначити покарання за сукупністю злочинів, 3 (три) роки позбавлення волі.

Запобіжний захід засудженому до набрання вироком законної сили залишити попередній - підписку про невиїзд.

Строк відбуття покарання йому рахувати з моменту звернення вироку до виконання.

Стягнути з Люлька Володимира Володимировича на користь НДЕКЦ при УМВС України у Вінницькій області 20 176 грн. 02 коп. судових витрат за проведення по справі криміналістичних досліджень та судових експертиз.

Речові докази по справі:

- автомобіль "Опель-Омега" реєстраційний номерний знак 562-41 ВІ, що знаходиться на зберіганні в Тульчинському РВ УМВС України у Вінницькій області, - повернути власниці Ярощук Антоніні Олександрівні;
- пістолет "ТТ" калібру 7,62, магазин до нього, дві гільзи, кулю, металеве осердя від кулі та оболонку кулі, що зберігаються в Ленінському РВ ВМВ УМВС України у Вінницькій області, - передати в УМВС України у Вінницькій області для знищення (за умови можливості подальшого використання пістолету та магазину до нього, для вирішення питання про подальше законне використання та розпорядження);
- чохли до передніх автомобільних сидінь автомобіля "Опель Омега", чоловічі штани, майку, сорочку, труси шкарпетки; ключі, вилучені при огляді автомобіля "Опель-Омега", що зберігаються при справі, передати засудженому Люльку В.В.
- дві відеокасети із записами слідчих дій, що зберігаються при справі, залишити зберігати при справі;
- додатки до висновку експерта №102-К від 28 листопада 2008 року, що зберігаються при справі, - рентген-знімок, електрокардіограму, медичні картки амбулаторного та стаціонарного хворого Люлька В.В. - повернути у відповідні медичні заклади для зберігання;
- решту речових доказів по справі та додатків до експертиз, що зберігаються при справі, - знищити.

Вирок може бути оскаржений у касаційному порядку до Вишого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ через апеляційний суд Житомирської області протягом одного місяця з моменту його проголошення.

Суддя :

(підпис)

Згідно з оригіналом :

Суддя апеляційного суду

Житомирської області

Слісарчук Я.А.